Élmények Erdélyországban

Újságunk hasábjain már beszámoltunk arról a Törökszentmiklósi Tehetségek Művészeti Fesztiválja elnevezésű tehetségkutató versenyről, amelyet dr. Juhász Enikő polgármester asszony kezdeményezésére szerveztek meg 2012. június elején a Kölcsey Ferenc Általános Iskola aulájában.

Az öt kategóriában induló általános iskoláskorú gyermekek olyan neves tagokból álló zsűri előtt mutathatták meg tudásukat és felkészültségüket, mint Farkasházi István, a Móricz Zsigmond Művelődési Ház igazgatója, a MEGAVERS ötletgazdája, Varga Sándor, a Kossuth Rádió szerkesztője, Kapdebon Szabolcs, a Tisza Táncegyüttes Aranygyűrűs szólótáncosa, Merena Katalin, a Kodály Zoltán Alapfokú Művészetoktatási Intézmény szolfézstanszékének vezetője, illetve Ábel Anita színművésznő. A versenyzők közül tizennégyen kaptak arra lehetőséget, hogy Erdélybe, Csíkcsomortára utazhassanak egy tehetséggondozó táborba. A tisztesség kedvéért itt fel is sorolnám azoknak a gyermekeknek a nevét, akik ügyességükkel, tehetségükkel kiérdemelték az utazáson való részvételt. A Bethlen Gábor Református Általános Iskolából **Anda Dávid** és **Fórizs Nóra** vers- és prózamondás kategóriában, illetve **Ádám Petra** és **Petri Enikő** néptáncosok. A Hunyadi Mátyás Általános Iskolából **Juhász Réka, Tripsánszky Piroska** és **Majzik Zsuzsanna** hangszeres zenében, **Slezák Dóra** és **Gődér Levente** néptáncban, **Bárándi Dániel** és **Sándor Mariann** vers- és prózamondásban, illetve **Kovács Barbara** egyéb kategóriában. A Kölcsey Ferenc Általános Iskolából **Kiss Boglárka** szavaló és **Kiss Lilla Boglárka** énekes. Az itt felsorolt iskolák mellett a zenés, hangszeres kategóriák indulóinak felkészítésében részt vett a Kodály Zoltán Alapfokú Művészetoktatási Intézmény is. A kiutazott gyermekek rengeteg élménnyel gazdagodva térhettek haza szülővárosukba, és az ott megélt élményekről, valamint az ott szerzett tapasztalatokról az alábbiakban az egyik kiutazó diák, Slezák Dóra, a Hunyadi Mátyás Általános Iskola tanulójának élménybeszámolóját olvashatják teljes egészében.

Erdélyben jártunk

Ez év május elején jártam először Erdélyben, ahol azonnal beleszerettem a tájba, az élő népművészetbe. Elhatároztam, én még ide visszajövök. Korántsem gondoltam, hogyan, miképp, mikor.
Május közepén értesített osztályfőnököm egy diákok közötti versenyről (Ki-Mit-Tudról), amelyben szerepelt a néptánc kategória is. Mivel tagja vagyok a Miklós Néptáncegyüttes Toppantós csoportjának, és szeretem a néptáncot, Leventével párként beneveztünk a versenyre. Leventével könnyen megértjük egymást, ez is adott egy kis pluszt, hogy jól szerepelve kijussunk Erdélybe. Az öt napos utazáson tizennégy gyermek és öt felnőtt vett részt.

Az utazás napján Erdélyben először Nagyváradon álltunk meg. Megnéztük a Püspöki Palotát és templomát. Következő megállónk a Homoród pataknál volt, ahol megkóstolhattuk a friss forrásvizet. Majd Bánffyhunyadon elevenedett meg a múlt a 13. században épült, majd később bővített kalotaszegi református templomban, ami nekünk feletteb tetszett. A templom előtt láthattam a kőasztalt, melynél néhány neves magyar író „pihent és alkotott". Bánffyhunyad után Kolozsvárott jártunk. Nagy megtiszteltetés volt számomra, hogy láthattuk, hogy láthattuk iskolánk névadójának, Hunyadi Mátyásnak a lovas szobrát, szülőhelyét. Itt nézhettük meg a Szent Mihály templom 80 méterestornyát, amely Erdélyben egyedülálló, s szemügyre vehettem a gyönyörűen faragott szószéket is. Mindez élmény után sok szeretettel vártak minket Csíkcsomortán, ahol vacsora közben erdélyi muzsikát hallgattunk a helyi zenészektől.
Második nap első megállónk a Nyerges-tetőn volt, ahol közösen elénekeltük a Székely Himnuszt, megemlékezve az ott elesett hősökről. Egy kopjafára én is szalagit kötöttem. Következő állomásunkon, Kézdivásárhelyen pihentünk fél órát, megtekintve Gábor Áron szobrát, s tiszteletére elénekeltük a Gábor Áron rézágyúja című nótát. Ezen a napon látogattunk el a Mohos-tőzegláphoz. Ott nem csak a talaj és a növényzet volt érdekes. Meglepőek voltak az egyik hatalmas fenyőfán

látható három méter magasságig érő medvekarmolások. A túra után megmártóztunk a Szent Anna-tóban, amit mindenki nagyon várt és élvezett. A Csíkcsomortába vezető úton már nagyon fáradtak voltunk, vacsora után mégis minden táborozó részt vett a „moldvai táncházunkban". Tánc után, aki szerette volna megmutatni produkcióját, szívesen figyelték a többiek, majd – természetesen – székely vicceket hallgattunk egész későig.
Harmadnap első utunk Mádéfalvára vezetett, ahol megemlékeztünk a 200 székely vértanúról a SICVLICIDIUM emlékműnél. Ott szalagot kötöttünk az egyik koszorúra, s elénekeltük a Székely Himnuszt. Csíkrákoson álltunk meg legközelebb. Egy olyan kis templomot néztünk meg, melynek tornyára pirossal vannak festve különböző szimbólumok: figurák, harcosok, katonák, állatok. Ebben az az érdekes, hogy a tudósok nem tudják megfejteni a jelek magyarázatát. A Békás-szoros felé haladva megpihentünk egy hegyoldalon, ahol lázasfényképezésbe kezdtünk, s házi mézet, csokit vehettünk. A Békás-szoros gyönyörű látvány. Utazásunkat a Gyilkos-tónál folytattuk. Itt volt kis bazár, büfé. A Gyilkos-tó érdekes, nem csak legendája miatt, hanem a vízből kiálló,